

בש"פ 4850/15 - המבקשת: מדינת ישראל נגד המשיב: ראובן עמית

בבית המשפט העליון
בש"פ 4850/15

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: ראובן עמית

בקשה ראשונה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד לינור בן-אוליאל

בשם המשיב: עו"ד שרון קינן

החלטה

*

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996.

המשיב וחברו הואשמו בייבוא סם מסוכן ובקשירת קשר לפשע. על-פי כתב האישום קשרו השניים קשר עם
אחרים לייבא סם מסוכן מסוג קוקאין מברזיל לישראל. המשיב הצטייד בצילום תעודת זהות של איש אחר. במקביל פעל
ביחד עם חברו ועם אחרים להכנת חבילה בברזיל, בתוכה סם מסוכן נוזלי מסוג קוקאין במשקל של 710.42 גרם,
שמוענה לבעל תעודת הזהות הנ"ל בכתובת שאינה קיימת בכפר סירקין. על סמך מספר הדואר הרשום על החבילה

עמוד 1

הגיע חברו של המשיב לסניף הדואר בכפר סירקין, שאל אם הגיעה ונענה בשלילה. בעת ההיא פעלה המשטרה לפתיחת החבילה, הוצאת מרבית הסם המסוכן ממנה, אטימתה והשבתה לסניף הדואר. כעבור ימים אחדים באו המשיב וחברו לסניף הדואר, כשברשותם המספר הרשום של החבילה ותצלום תעודת הזהות הנ"ל. חברו של המשיב נכנס לסניף הדואר, ולבקשתו נמסרה לו החבילה.

במסגרת הליכי המעצר הוסכם על קיומן של ראיות לכאורה. המבקשת טענה על מסוכנות הנלמדת מן התייחסות, השימוש באחרים, כמות הסם ואופן הסלקתו בקופסת שימורים אטומה. לגבי המשיב צוין כי ריצה מאסר ממושך בכלא הברזילאי בגין סחר בסמים, וכי יש לו עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש, איומים, הטרדת עד, בריחה ממשמר חוקי, החזקת נשק ועוד. על רקע העבר הפלילי והמסוכנות, טענה המבקשת בהליכי המעצר, כי אין ליתן אמון במשיב.

בתסקיר שירות המבחן תוארו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב. שירות המבחן התרשם כי המשיב סובל מבעיית עבריינות מושרשת, וקושי להיפרד מאורח חיים עברייני ומן הרווח הנלווה אליו. שירות המבחן התרשם מיכולתו של המשיב לתמרן את סביבתו, וציין את עברו הפלילי ואת מעורבותו בסמים. לפי הערכת שירות המבחן קיים סיכון משמעותי להמשך התנהגות פורצת גבול, בכללה - הפרת תנאי שחרור ומעורבות בעבירות סמים. הרושם שהותירו המפקחים שהוצעו הוא חיובי, אך הם אינם דמויות משפיעות על המשיב. שירות המבחן לא בא אפוא בהמלצה לשחרור המשיב ממעצר. בקשה לתסקיר משלים ולחלופת מעצר בקהילה סגורה, נדחתה, מפאת המסוכנות, הדומיננטיות בפרשה הנדונה והמעורבות העמוקה בעולם הסמים, העבר הפלילי, וריצוי עונש המאסר בברזיל בגין עבירות סמים. בהמשך הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזר, וכן גם תסקיר מעצר משלים, אך הוא היה שלילי כקודמו. הבקשה לעיון חוזר נדחתה.

חברו של המשיב, נעדר עבר פלילי, עם נסיבות אישיות מורכבות, שוחרר לחלופת מעצר על-פי המלצת שירות המבחן. בעל תעודת הזהות שוחרר אף הוא, לאור חלקו בעבירות, בהמלצת שירות המבחן, משום שאין לו עבר פלילי, ובעניינו הגיעו ב"כ הצדדים להסדר טיעון.

לאחר הקראת כתב האישום ושיבת תזכורת ביקשו ב"כ הצדדים לקיים הליך של גישור ולשם כך בוטלו שתי ישיבות שנועדו לתזכורת. שמיעת הראיות החלה ביום 28.4.2015, לאחר עוד ישיבת גישור, ודיון בעתירה לגילוי ראיה. בשלושה מועדי הוכחות הסתיימה פרשת התביעה, התקיימו שני מועדי הוכחות לפרשת ההגנה ונקבע מועד נוסף לחודש ספטמבר.

בבקשתה חזרה המבקשת וטענה על מסוכנותו הרבה של המשיב, על התייחסות, על כמות הסם, על העבר הפלילי המכביד, על המאסר שריצה, ועל עמדתו השלילית של שירות המבחן. לשיטתה, אין אמון במשיב, ואין ניתן לאיין את מסוכנותו אלא רק במעצר. סחר בסמים זוהי דרך חייו של המשיב, ואין מדובר במעידה חד-פעמית. דחיות אחדות בניהול המשפט נבעו מהליכי גישור והידברות בין הצדדים. שני מועדי הוכחות נדחו בשל טענת ההגנה שלא תספיק להכין את המשיב ואת חברו לעדות. בינתיים הסתיימה פרשת התביעה, נקבע מועד לסיום פרשת ההגנה, ונראה שבתקופת המעצר המבוקשת יתקדם התיק באופן משמעותי.

ב"כ המשיב טען על השתלשלות ההליכים המשפטיים למן הגשת כתב האישום ועד עתה. ב"כ המשיב ער

לתסקיר השלילי, אך לטענתו, במה שנוגע להסתבכות המשיב בברזיל, הרי שהוא שוחרר לאחר ריצוי מקצת מתקופת 18 שנות המאסר שהושטו עליו שם, עקב בעיה ראייתית. המשיב לא התחמק. צפוי לו שם משפט חוזר. ב"כ המשיב טען שהמשפט בתיק העיקרי התקדם, לא נעשה ניסיון כלשהו לשיבוש ההליכים, ואין חשש שיעשה. למשיב נולד בן, וזהו אירוע שמשנה אורח חיים. המשיב כופר במיוחס לו – לטענתו מדובר בעלילה, הוא לא נכח במקום בשעת מעצרו של חברו – ולפיכך לא עלו יפה הליכי הגישור. אין כל בטחון לסיום פרשת ההגנה בישיבת ההוכחות הקרובה. למשיב משפחה מכובדת, ומפקחים מראשי הקהילה הסכימו לפקח עליו ולערוב לעמידתו בתנאי שחרור.

נתתי דעתי על נימוקי הבקשה ועל אלה שבאו בתשובה. דחיות אחדות בניהול המשפט נבעו מרצון משותף של הצדדים לקיים הליכי גישור. בוטלו גם כאמור שני מועדי הוכחות, בשל טענת ההגנה כי לא יעלה בידה להכין את המשיב ואת חברו לעדות. המשפט מתקדם, וסיום פרשת ההגנה צפוי לחודש ספטמבר. המסוכנות מצדו של המשיב, על פניה, רבה. יעידו על כך עבירות שביצע שוב ושוב, בעיקר בתחום הסמים, עונש מאסר ממושך שהוטל עליו בברזיל, ונסיבות הפרשה הנדונה. המשיב אמנם כופר, אך לכאורה, מדובר במעשים שנעשו בתייכום, בתעוזה, כשדרך הכלל בעבירות סמים כגון דא היא מעצר עד תום ההליכים. תסקירי המעצר מדברים בעד עצמם ולחובת העורר. עם כל ההערכה למפקחים שהוצעו, הרי שאין ניתן להורות על חלופה, מטעמי המסוכנות הנעוצים במשיב עצמו. גם אופן ניהול המשפט עד כה אינו מצדיק שחרור, זאת גם בשים לב להתקדמות הצפויה בחודשים הקרובים. החלטתי אפוא להעתר לבקשה ולהורות על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 22.7.2015, או עד למתן פסק דין בת"פ 33888-10-14 בבית המשפט המחוזי בלוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' באב התשע"ה (24.7.2015)

ש ו פ ט